ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. — Ἀλλὰ σπάνια πλέον (ἢ κάνουμε λάθος;) ὁ εὐφρόσυνος χαιρετισμὸς ἀνταποδίδεται μὲ τὸ «Ἀληθῶς Ἀνέστη». — Ἀρκετοὶ μάλιστα θὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι σὲ σημαντικὸ βαθμὸ καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἔχει ἀντικατασταθῆ ἀπὸ τὰ «Χρόνια πολλά». — Ἴσως νὰ εἶναι ὑπερβολικὴ ἡ διαπίστωσις. — Ἀλλὰ ἀναμφιβόλως ἐπισημαίνει μιὰ τάση. — ⁂ ΠΟΤΕ δὲν εἶναι ὁ ὀβελίας τόσο στὴν ὥρα του ὅσο σήμερα.— Κατ'... ἐξοχὴν Πασχαλινὴ ὑπόθεσις — Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε ἐπὶ τέλους λίγο καὶ τὸν Παπαδιαμάντη μὲ τὴν «ἐξοχικὴ Λαμπρή» του ⁂ ΟΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ποὺ «μποτιλιάρονται αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὸ Ρίο (καὶ στὸ Ἀντίρριο γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ) ἀποδεικνύει γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἀνάγκη τῆς κατασκευῆς γεφύρας — Τῆς ὁποίας ἄλλωστε τὸ κόστος ὅπως τονίζει συνεχῶς ὁ δήμαρχος κ. Ἄννινος θὰ ἀποσβεσθῆ μέσα σὲ τέσσερα χρόνια ἀπὸ τὴ μεγάλη κίνηση τοῦ Πορθμείου. — Κάποτε λοιπὸν θὰ πρέπει ἡ κυβέρνηση νὰ προγραμματίση τὸ ἔργο. — Καὶ ὅσο συντομώτερα τόσο καλλίτερα. — Καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς μείζονος περιοχῆς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ γιὰ τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία. — Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας φιλοτιμία. — Γιατὶ καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀκόμη προηγοῦνται σὲ κάτι τέτοια.

ΠΡΩΤΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Νίκη τῆς Ἀγάπης

«ΔΕΥΤΕ λάβετε φῶς...».

Καὶ μᾶλλον δὲν πρόκειται γιὰ φῶς τῆς γνώσεως αὐτὴ τὴ φορά. Ἀλλὰ γιὰ τὸ φῶς τῆς ψυχῆς. Τὴν Ἀγάπη!

Κίνητρο ἡ Ἀγάπη στὸ Θεῖο Δράμα. Δὲν μπορεῖ νὰ βρίσκεται ἔξω ἀπ' αὐτὴ καὶ ἡ λύση του. Αὐτὴν ἐλοιδώρησαν. Αὐτὴν ἐφραγγέλησαν. Σ' αὐτὴν ἐφόρεσαν ἀγκάθινο στεφάνι. Αὐτὴν ἔπτυσαν καὶ ἐρράπισαν. Αὐτὴ ἐπότισαν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένο ἀντὶ τοῦ «μάνα», ποὺ συνεχῶς προσφέρει. Αὐτὴν ἐσταύρωσαν.

Καὶ αὐτὴ σήμερα θριαμβεύει.

Ἔχουν καὶ τὰ αἰσθήματα τὴ διαλεκτική τους. Τὴ κωμοτέλειά τους. Ὅπως καὶ ἡ φυσικὴ τάξη τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ ἐνῶ στὸ συνεχὲς γίγνεσθαι τῶν πραγμάτων, ἡ φυσικὴ ὑπόσταση τοῦ ἀτόμου εἶναι κάτι τὸ πεπερασμένο ποὺ ὁριοθετεῖται μὲ τὴ γέννηση, τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴ φθορά, ἡ διαλεκτικὴ τῶν αἰσθημάτων ἔχει κι' ἕνα πρόσθετο στοιχεῖο. Δηλαδὴ τὴν ἀναγέννηση. Θάνατος τῆς ψυχῆς τὸ μῖσος. Ἀνάστασή της ἡ Ἀγάπη. Πόσες φορές; Ἄπειρες. Στὴν ἀμπώτιδα δὲ καὶ στὴν πλημμυρίδα τῶν συναισθημάτων μας ποὺ μᾶς καταδικάζουν τὴ μιὰ μέρα σὲ ἀνοδευτη τραγωδία καὶ τὴν ἄλλη μᾶς πληροῦν μὲ τὸ ἱλαρὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως ἡ σημερινὴ ἡμέρα, εἶναι, πρέπει νὰ εἶναι συνάντηση τῶν ἀνθρώπων στὸ πιὸ ἐαρινό, στὸ πιὸ μυροβόλο τοπίο τῆς καρδιᾶς. Σ' ἐκεῖνο ἀκριβῶς στὸ ὁποῖο ἐκτελέστηκε τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως.

Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν θὰ μποροῦσε ἀκόμη καὶ ὁ Θεὸς νὰ ἀποκυλήση τὸν λίθον τοῦ μνημείου, τὸν ὀγκόλιθο τοῦ μίσους! Μόνο μὲ τὴ δύναμη τῆς ἀγάπης ἔγινε κατορθωτό.

Γιὰ θυμηθεῖτε τὸ περιστατικὸ τῆς προχθεσινῆς ἑσπέρας λίγο πιὸ ἔξω ἀπ' τὴ Γεθσημανή, ὅταν τὸ λεφοῦσι τῶν λογχοφόρων καὶ τῶν ροπαλοφόρων κύκλωσε τὸν Ἰησοῦ, ὁ Πέτρος «ἀνέσπασε» μάχαιραν καὶ ἔκοψε τὸ αὐτὶ τοῦ Μάλχου. Ὁ λιγόχρονη ἡ θητεία τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων κοντὰ στὸ Θεὸ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ συνειδητοποιήση τὴν καινούργια μορφὴ τοῦ ἀγῶνος ποὺ ἤταν ἡ ἄρνηση κάθε βίας. Γιὰ τὶ καμμιὰ τάξη πραγμάτων, κανένα δίκαιο, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίση τὴ διάρκεια μὲ τὴ βία. Μονοσήμαντη μακροπρόθεσμη λύση ἡ ἀποδοχή, ἡ συμμετοχὴ μέσω τῆς Ἀγάπης. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ πείσης (ὄχι νὰ πειθαναγκάσης) γιὰ τὶς καλὲς σου προθέσεις, γιὰ τὴν ἀγάπη σου, ἐκτὸς ἀπ' τὴ θυσία. Αὐτὴ ἡ θυσία εἶναι ὁ βασικὸς παράγων ὑπάρξεως καὶ λειτουργίας τοῦ ὡραιοτεροι τῶν αἰσθημάτων.

Καὶ γιὰ ὅσους μὲν δὲν ἔχουν στόχο νὰ σώσουν τὸν κόσμο, ἡ θυσία αὐτὴ δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι τόσο μεγάλη ὅσο τῶν Προμηθέων καὶ τῶν Χριστῶν. Γιὰ μᾶς τοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους ἀρκεῖ μονάχα ἡ θυσία τοῦ ἐγωισμοῦ μας. Ἀρκεῖ νὰ βάλουμε στὴ θέση του ἕνα ἐγκάρδιο χαμόγελο χωρὶς ἐπιφυλάξεις καὶ ὑστεροβουλίες.

Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ θὰ μπορέση νὰ ἀντισταθῆ μέχρι τέλους στὸ χαμόγελο τῆς καλωσύνης. Δὲν εἶναι μεγάλη θυσία ἡ ἀπόρριψη τοῦ ἐγωισμοῦ. Ἀλλὰ οὔτε καὶ εὔκολη. Καὶ τὸ πρόβλημα εἶναι πῶς θὰ σταθεροποιηθῆ μιὰ τέτοια ἔφεση στὴν ψυχὴ μας ἀνάμεσα στὶς συνεχεῖς, τὶς καθημερινὲς προκλήσεις τοῦ μίσους καὶ τῆς φοβερῆς παρεξηγήσεως ὅτι τὸ χαμόγελό σου δὲν εἶναι καλωσύνη, ἀλλὰ ἀδυναμία.

Νικητὴς στὸν ἀγῶνα ὁποιος ἀγνοήση αὐτὴ τὴ μικρότητα. Γιατὶ στὸ τέλος θὰ πείση. Ἀλλὰ ποὺ τόσο κουράγιο; Σήμερα βέβαια εἶναι κάπως πιὸ εὔκολο γιατὶ ἀντλεῖ κανεὶς ἀπὸ τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως ἀπὸ τὸ μέγα θαῦμα τῆς Ἀγάπης. Αὔριο, ὅμως, μεθαύριο;

ΠΑΝ

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν Τὶ Βὶ

ΠΡΩΤΑ ἀπ' ὅλα ἐνδιαφέρει φυσικὰ τὸ μεταμεσονύκτιο πανηγυρικὸ πρόγραμμα. Μετὰ τὸν ὄρθρο τῆς Ἀναστάσεως μπορεῖτε νὰ διασκεδάσετε. Ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ μὲ ἕνα γιορταστικὸ πρόγραμμα τοῦ Γιώργου Μουζάκη καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὸ «Γαλαξία Ἀστεριῶν» μὲ ἠθοποιοὺς καὶ τραγουδιστές. Ἀπὸ τὴν ΕΡΤ «γεύση ἀπὸ Πάσχα στὴν ὑπαιθρο» στὰ τλαίσια τῆς ἐκπομπῆς «Πρόσκλησι στὸ στούντιου»

Ἐπίσης στὶς 1 τὸ μεσημέρι «Πάσχα στὴν Ἀράχωβα» ἀπὸ τὸ ἴδιο κανάλι. Στὶς 6.45 Πασχαλινὴ γιορτὴ μὲ τὸν Νέστορα Μάτσα (ΥΕΝΕΔ) καὶ στὶς 10 μ.μ. ἀπ' τὴν ΕΡΤ ἡ «Συμμερία τῶν ἐντιμοτάτων».

Οἱ φίλαθλοι νὰ μὴν ξεχάσουν τὸ μεσημέρι τῆς Δευτέρας τὴ μαγνητοσκόπηση ἀπ' τὸν τελικὸ Κυπέλλου Πρωταθλητριῶν στὸ μπάσκετ, μεταξὺ Βαρέζε Ἰταλίας καὶ Μακάμπι Ἰσραὴλ (ὥρα 3.30 ἀπ' τὴν ΕΡΤ). Ἀπ' τὸ ἴδιο κανάλι στὶς 7.15 Τσάρλυ Τσάπλιν.

Τὴν Τρίτη στὶς 10.15 ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ ἡ ταινία «Λάς Βέγκας» μὲ τὸν Βίκτωρ Μάτσιουρ καὶ τὴν Τζέην Ράσσελ.

Ἐπινίκιον

«ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ Ἡμέρα! Λαμπρυνθῶμεν λαοί. Πάσχα Κυρίου Πάσχα. Ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπινίκιον ἄδοντας...».

Αὐτὸ ποὺ χρειάζεται

Η ΠΑΙΔΕΙΑ σ' ὅλες τὶς βαθμίδες της ἔχει νὰ διαδραματίση σημαντικὰ σπουδαῖο ρόλο στὴν ἀγωγὴ τοῦ πολίτη. Γιατὶ συντελεῖ στὴ διαμόρφωση τοῦ ἀτόμου σὲ προσωπικότητα ἱκανὴ νὰ κατανοῆ καὶ νὰ προάγει τὴν πολιτικὴ κληρονομιὰ τοῦ ἀνθρώπινου γένους καὶ νὰ ἐκπληροῖ σωστὰ τὰ κοινωνικὰ πολιτικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ καθήκοντά του μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ.

Τὸ ὅλο θέμα λοιπὸν πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ ὄχι σὰν μιὰ ἁπλῆ θεώρηση πραγμάτων ἀλλὰ σὰν μιὰ ὑπαρκτὴ κατάσταση μέσα στὰ σύγχρονα κοσμοπολίτικα ρεύματα.

Ἡ κάπαρη

ΟΠΟΙΟΣ νομίζει ὅτι ἡ κάπαρη ὑπηρετεῖ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνο τὰ γαστριμαργικὰ μερακια τῶν Ρωμιῶν, σὰν ὑποβοηθητικὸ κυρίως τῆς ὄρεξης, εἶναι πάρα πολὺ γελασμένοι.

Ὑπάρχουν κι' ἀλλοῦ μερακλῆδες ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ ἀγγελία δημοσιευομένη σὲ ἐμπορικὸ δελτίο.

Ἡ ἀγγελία ἀναφέρει ὅτι ἐμπορικοὶ οἶκοι τῆς Ἱσπανίας καὶ τοῦ Μεξικοῦ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ κάπαρης ἐξ Ἑλλάδος.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΕΞΑΤΜΙΣΕΩΝ
ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 6
(Ἔναντι Ἀγ. Διονυσίου)
ΤΗΛ. 420-736

Ὁ Σταυρὸς ἔγινε τὸ σύμβολον τοῦ πολιτισμοῦ

Ὑπὸ Ξ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ παραμένει τὸ πλέον σημαντικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον κατέχει τὴν πλέον κεντρικὴν θέσιν εἰς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν. Εἶναι ἡ βαθυτέρα γοητεία τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, εἶναι τὸ μελωδικώτερον ἆσμα τὸ ὁποῖον μέλπουν τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ἆσμα τῆς ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ εὐωδιάζει ὡς κρίνον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ εἶναι ἡ πάμφωτος πύλη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθεν ἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις, παραπαίουσα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης μέσα εἰς τοὺς σκοτεινοὺς λαβυρίνθους τοῦ παρελθόντος. Τὸ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ τὸ ἐφέλισαν τὰ τρέμοντα χείλη τῆς Μαγδαληνῆς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἔγινε κτῆμα ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ὅ,τι προηγήθη τῆς Ἀναστάσεως — αἱ ἐποχαί, αἱ ἱστορίαι, οἱ πολιτισμοὶ — ἀποτελοῦν γεγονότα παραμένοντα εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ ὑψηλοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε μετὰ ταῦτα ἡ ζωή, καθὼς ἀνεδύθη λαμπρὰ καὶ ὡραία ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῶν λυτρωτικῶν παθῶν. Μέχρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἐτελείωνε εἰς τὸν τάφον — τὴν φυσικὴν σῆψιν. Ἡ ἀγάπη, ἡ συγγνώμη, ἡ ἀνεξικακία, ἡ ψυχικὴ εἰρήνη, ἦταν αἰσθήματα ξένα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνθρωπότης εἰσῆλθεν εἰς τὸν ὡραῖον καὶ πάμφωτον δρόμον τῆς ἀμοιβαιότητος, ἔγινε δὲ ἀντιληπτὸν ὅτι ὅλοι προέρχονται ἐκ τῆς αὐτῆς γῆς, διατρέχουσι τὴν αὐτὴν τροχιὰν ἐξελίξεως καὶ προορίζονται νὰ ἐκπληρώσουν τὸν αὐτὸν σκοπόν. Διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἅδης τοῦ σκότους, τῶν ταλαντεύστεων, τῶν ἀμφιβολιῶν, τῶν διστάγμῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων κατελύθη.

Ἡ ζωὴ καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἐσκόρπισεν εἰς τὸν κόσμον φῶς καὶ ἡ ἀγάπη του καὶ ἡ θυσία του ἀπεκάθαρε ὅλας τὰς καρδίας καὶ ἐφώτισε ὅλας τὰς διανοίας καὶ ἐφαίδρυνε ὅλας τὰς σκέψεις καὶ ἐξήγνισε ὅλας τὰς ψυχάς, ἐπέτυχε τὴν ἀνακοίνισιν καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ κόσμου, καὶ ὕψωσε τὸν ἄνθρωπον μέχρι τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὸ ἀκτινωτὸν τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἀπὸ ἀείζωον πηγὴν ἐξετινάχθησαν αἱ μεγάλαι καὶ ὡραῖαι ἰδέαι, μὲ τοὺς μεγάλους προορισμοὺς τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ὁδηγίας τοῦ κόσμου εἰς τὸ καλύτερον μέλλον.

Ἡ ἀνθρωπότης, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἀπεμακρύνθη τῆς αἰωνίας γραμμῆς τὴν ὁποίαν ἐσημείωσεν μὲ τὰς σταγόνας τοῦ θείου αἵματός του ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἠθικῆς ὡραιότητος, ἐπανέρχεται πάντοτε ὡς ἱκέτις εἰς τὴν πηγὴν τῆς ἀναμνήσεως Ἐκείνου, ἀτενίζουσα μὲ πίστιν πρὸς τὸν Σταυρόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ συμβόλου ἀτιμώσεως κατέστη σύμβολον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ
ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ
Γάμος σημαίνει ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ καὶ ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ σημαίνει ὡραῖος γάμος
ΕΡΜΟΥ 53 - ΜΑΙΖΩΝΟΣ Α' ΟΡΟΦΟΣ
Τηλ. καταστήματος 275-311

ΚΕΝΤΡΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
«VENIS»
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
★
Κομμώσεις ἀπὸ τὴν γνωστὴ ΝΙΑ
Περιποίησις στὸ Ἰνστιτοῦτο Αἰσθητικῆς ἀπὸ τὴν RAPHAELLE ATALLA XANTNANI καὶ ΡΟΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου JO STEPHENS καὶ τὴν NIKI LIONDOU
ΤΜΗΜΑΤΑ: 1) Αἰσθητικῆς, 2) Γυμναστήριον, 3) Σάουνα, 4) Κομμωτήριον, 5) Καλλυντικά, 6) BOUTIQUE εἰδῶν δώρων, 7) Μπερούκες, POS—TISS κ.λ.π.
★
Κάθε μέρα σᾶς περιμένουν νὰ σᾶς περιποιηθοῦν ἐπιστήμονες, Ἰατροί, Αἰσθητικοὶ κ.λ.π.
ΤΗΛ. 277-485, 272-354

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ

Οἱ ἐμφανίσεις τοῦ Χριστοῦ τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως

Ὑπὸ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΛΙΒΙΕΡΗ

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ὡς ἐκρογωνιαῖος λίθος τῆς θρησκείας του ἔδει νὰ στηρίζεται ἐπὶ ἀδιασείστων ἀπολογητικῶν βάσεων καὶ τεκμηρίων ὥστε νὰ φιμώνωνται οἱ πολέμιοί του, οἱ ὁποῖοι εἰς κάθε ἐποχὴν παρουσιάζονται μὲ διαφορετικὸν ὄνομα, ἀλλὰ πάντοτε μὲ τὴν ἰδίαν λυσσαλέαν διάθεση καὶ μέθοδον καταπολεμοῦν τὴν ἐκ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀναλάμπουσαν ἀλήθειαν τῆς θρησκείας του.

Οἱ ἀπολογηταὶ τῆς πίστεώς μας μὲ πολὺ σθένος ἐπολέμησαν τοὺς συκοφάντας τῆς ἀναστάσεως, ὁ ἐαμὸς τῶν ὁποίων ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς τοὺς φαρισαίους καὶ τὴν κουστωδία, ἕως τοὺς σήμερον αἱρετικούς.

Πρῶτος ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὰς πράξεις λέγει ἐκ τοῦ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας ὅτι ὁ Ἀναστὰς Κύριος δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἐνεφανίζετο εἰς τοὺς μαθητάς. Μὲ τὴν βεβαίωσιν αὐτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Λουκᾶ καὶ τὰ κείμενα τῶν ἄλλων Εὐαγγελιστῶν εὑρίσκονται σὲ πλήρη ἁρμονία.

Οἱ τρεῖς πρῶτοι Εὐαγγελισταὶ ὁμιλοῦν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν μυροφόρων εἰς τὸν Τάφον τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὰς ἀνησυχίας ποιὸς θὰ ἀποκυλήση τὸν λίθον ἐκ τοῦ μνήματος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἦν μέγας σφόδρα. Ἐπίσης γίνεται λόγος διὰ τὸ ζεῦγος τῶν ζωηφόρων Ἀγγέλων καθὼς καὶ διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κουστωδία ἔλειπε, μολονότι αἱ μυροφόραι γυναῖκες ἐπῆγαν «ὄρθρου βαθέως», ἐνῶ ἡ κουστωδία εἶχε λάβει αὐστηρὰν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Πιλᾶτο καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν ἑκατόνταρχο Μόλειμο νὰ μὴν ἀπομακρυνθῆ οὐδεὶς τοῦ μνήματος.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἐξ ἄλλου εἶναι περισσότερον περιγραφικὸς καὶ μὲ πολὺν λυρισμὸ περιγράφει τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν καὶ εἰς τὰς μυροφόρους ὡς ἑξῆς: «Τῇ δὲ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωὶ σκοτίας, ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἐκ τοῦ μνημείου ἠρμένον». Ὅταν λοιπὸν εἶδε ἡ Μαρία τὸν πελώριον λίθον ἐκαφενδονισμένο μακρυὰ ἐθορυβήθη καὶ ἔτρεξε πρὸς συνάντησιν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Ἰωάννου οἱ ὁποῖοι τὴν ὥρα ἐκείνην ἔρχονταν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ τοὺς εἶπε: Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου. Ὁ Πέτρος ὡς μεγαλύτερος εἰσῆλθε ἐντὸς τοῦ μνημείου καὶ βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα καὶ τὸ σουδάριον ἐντετυλιγμένον καὶ κείμενον χωρὶς τῶν ὀθονίων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Ἀναστὰς Κύριος κατὰ τὴν ἔγερσίν του ἀπέβαλε τὰ ὀθόνια καὶ τὸ σουδάριον ὡς ἀνιστάμενος ἐκ τοῦ ὕπνου. Ἴσως, ὅμως, νὰ συνέβη καὶ αὐτὸ ποὺ λέγει ὁ ὕμνος. Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων καὶ τὶς σὲ ἐγερεῖ Βασιλεῦ; Δηλαδὴ ἴσως οἱ Ἄγγελοι νὰ ἐχρημάτισαν οἱ οὐράνιοι θαλαμηπόλοι τοῦ ὑπνοῦν τος τριήμερον θάνατον Βασιλέως.

Διαφορετικὰ ἀνθρώπινο χέρι καὶ ἐν βίᾳ μάλιστα ἦτο ἀδύνατον νὰ διαχωρίση τὸ σουδάριον ἀπὸ τὰ ὀθόνια μὲ τὸν τρόπον ποὺ ἦσαν συναρμολογημένα καὶ θρεγμένα κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸ ἀφθονον μύρον ποὺ ἔχυσαν οἱ δύο κρυφοί, ἀλλὰ πιστοὶ μαθηταὶ Ἰωσὴφ καὶ Νικόδημος. Οἱ δύο μαθηταὶ ἔφυγον βαθύτατα συλλογισμένοι τὶ ἔγινε τὸ ζωηφόρον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ Μαρία ἔμεινε πρὸ τοῦ τάφου θρηνοῦσα καὶ χύνουσα φλογερὰ δάκρυα διότι ὑστερήθη καὶ τὴν τελευταίαν παρηγορίαν, νὰ ράνη μύρον μετὰ δακρύων εἰς τὸ ἄχραντον σῶμα τοῦ γλυκυτάτου Ῥαββί, ὅταν ἕνα ζεῦγος λευκοφόρων ἀγγέλων τῆς ἀπευθύνει μέσα ἀπὸ τὸν Τάφον τὸ ἐρώτημα: «Γύναι, τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς; Καὶ ἐκείνη λέγει ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ταυτοχρόνως ἐκ τῶν ὀπισθεν ἀκούει δευτέραν φωνὴν νὰ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἐρώτημα τῶν ἀγγέλων ὁ Ἀναστὰς Κύριος. Ἡ Μαρία στρέφεται, τὸν βλέπει ἀλλὰ μὲ θολὰ τὰ μάτια ἀπὸ τὰ δάκρυα δὲν τὸν ἀναγνωρίζει. Τὸν ἐκλαμβάνει ὡς τὸν κηπουρὸν καὶ ζητεῖ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Παρήγορος καὶ ὡς ἐρωτικὴ αὔρα ἀκούεται τώρα ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου: «Μαρία». Δάκρυα χαρᾶς καὶ ἀνεκφράστου εὐτυχίας καὶ ἀγαλλιάσεως ρέουν τώρα ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Μαρίας μὲ τὴν τρυφερὰν προσφώνησιν: «Ραββουνί, Ραββουνί, νέκταρ καὶ ἀμβροσία τῆς ψυχῆς μας τρεῖς ἡμέρες τώρα ἡ ζωή μας καὶ ἡ ψυχὴ μας δίχως ἐσένα, δίχως τὸν ζωηφόρο λόγο σου, δίχως τὴν παρουσία σου εἶναι νεκρά, ἄδεια ἡ ζωή μας, δίχως νόημα καὶ σκοπό. Ραββουνί Θεέ μου, ἄφησε με καθὼς ἡ ἁμαρτωλὸς γυναίκα νὰ καταφιλήσω τοὺς ἄχραντούς σου πόδας

Ὄχι Μαρία, τότε ἤμουν Θεὸς καὶ ὄνθρωπος τώρα εἶμαι μόνο Θεὸς καὶ ἡ αὐτὴ σάρκα ἔχει θεοποιηθῆ πλέον γιὰ νὰ θεοποιήση κατὰ χάριν τὸν ἄνθρωπο.

Ἡ Μαρία ἐξαλλη ἀπὸ χαρὰ τρέχει καὶ συναντᾶ τὰς ἄλλας μυροφόρους. Στὴν ἐπιστροφή των ἀπὸ τὸ Μνημεῖον τοὺς ἐμφανίζεται διὰ δευτέραν φορὰν ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει εἰς αὐτὰς τὸ «χαίρετε». Ἐν συνεχείᾳ ἐμφανίζεται εἰς τὸν Πέτρον καὶ μέσα εἰς τὴν γελαστὴν ἀτμόσφαιρα τῆς φύσεως ποὺ θὰ ἐώρταζε τὴν ἔγερσιν τοῦ Πλάστου της, ἐυφανίζεται, συνομιλεῖ μὲ τοὺς δύο τοὺς πορευομένους εἰς Ἐμμαούς, τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ διηνοίγησαν καὶ τὸν ἐγνώρισαν ὅταν ὁ Κύριος μὲ τὸν ἰδιάζοντα τρόπον ἐπῆρε νὰ εὐλογήση τὸν ἄρτον καὶ αὐτοὶ γεμάτοι χαρὰ ἀνεφώνησαν: «Ὁ Κύριος ἐστίν» Ἐν συνεχείᾳ ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς ἕνδεκα τὴν ὥραν τοῦ δείπνου εἰς τὸ ὑπερῶον εἰς τὸν Θωμὴν τὴν 8ην ἡμέρα εἰς τὴν Τιβεριάδα, εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν κατὰ τὴν παράδοσιν, εἰς τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸν Νικόδημο πάλι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἐνώπιον πεντακοσίων μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθέντες.

Τὸ θαῦμα τῆς ἐμφανίσεως συνεχίζεται διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΛΙΒΙΕΡΗ

ΓΚΡΕΚΑ
LA NUIT
Μοντέρνο Κατάστημα Γυναικείων Ἐσωρούχων
*ΝΥΧΤΙΚΑ
*ΡΟΜΠΕΣ
*ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
La Nuit Μόδα Γούστο Ποιότης
Ἀπὸ τὰ πιὸ φημισμένα Οἴκων Εὐρώπης καὶ Ἑλλάδος
Α. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΝΤ. ΜΠΟΥΣΙΑ
• ΜΑΙΖΩΝΟΣ 47 • ΤΗΛΕΦ. 276-933 • ΠΑΤΡΑΙ •

ΑΧΤΥΠΗΣ-ΤΟΥΡΣ
ΠΥΡΓΟΣ
Τὰ 12 ὑπερπολυτελῆ πούλμαν τῶν 54, 50, 46, 30 καὶ 24 θέσεων εἶναι πάντοτε στὴ διάθεσή Σας
Ὅλα AIR. CONDITIONED, μοντέλα 1973)74)75)76
● Ἀναλαμβάνομεν τὴ διοργάνωση ἐκδρομῶν
● Ὁδηγοὶ ἄψογοι. Τιμὲς ἀσυναγώνιστες
Τηλεφωνήσατε στὰ τηλέφωνα 0621)23—244 26-301, 26-302 καὶ 26-303
Οἰκίας: 22-179 καὶ 23-289. TELEX 37112. Καὶ θὰ ἔχετε τέλεια ἐξυπηρέτηση καθ' ὅλο τὸ 24ωρο

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἀνεχώρησαν ὁ κ. Ροντιόνωφ καὶ τὰ μέλη τῆς πρεσβείας

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀνεχώρησαν ἀτμοπλοϊκῶς ἐκ Θεσσαλονίκης τὰ περισσότερα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σοβιετικῆς Πρεσβείας. Ἐξ ἄλλου ἀναχωρεῖ ἀεροπορικῶς ὁ πρεσβευτὴς κ. Ροντιόνωφ ὅστις θὰ συναντηθῆ μετὰ τῶν ὑπαλλήλων εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν ὅλοι ὁμοῦ θὰ κατευθυνθοῦν μέσω Σόφιας εἰς Μόσχαν.

Εἰς τὴν πρεσβείαν θὰ παραμείνη ὁ πρῶτος γραμματεὺς, ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος καὶ ἐλάχιστοι ὑπάλληλοι.

Τὸ ἐπεισόδιο

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Τὸ Συμβού